

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgicko) 7. júna 2013 — Openbaar Ministerie/Edgard Jan De Clercq a i.

(Vec C-315/13)

(2013/C 252/32)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Openbaar Ministerie

Žalovaní: Edgar Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ (predtým článok 49 ZES a článok 50 ZES), ako aj článok 3 ods. 1 a článok 10 smernice 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, s. 1; Mím. vyd. 05/002, s. 431), prípadne v spojení s článkom 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, s. 36), vykladať v tom zmysle, že bránia článku 141 programového zákona (I) z 27. decembra 2006, podľa ktorého sa každej osobe, u ktorej alebo pre ktorú, či už priamo, alebo prostredníctvom subdodávateľa, pracujú vyslaní pracovníci alebo vyslaní praktickanti, ukladá povinnosť, aby predtým, ako tieto osoby začne zamestnávať, úradu sociálneho zabezpečenia poskytl elektronicky (alebo keď to nie je možné, faxom alebo poštou) identifikačné údaje osôb, ktoré neboli schopné predložiť potvrdenie o doručení vystavené ich zamestnávateľovi na základe jeho predchádzajúceho prihlásenia, v spojení s článkom 157 tohto zákona a s článkom 183 ods. 1 bodom 1 trestného zákona pre oblasť sociálnych vecí, ktorý nedodržanie tohto ustanovenia postihuje poriadkovými trestami?

Žaloba podaná 13. júna 2013 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-323/13)

(2013/C 252/33)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin a A. Alcover San Pedro, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Talianska republika tým, že časť komunálneho odpadu ukladaného na skládky SubATO v Ríme, vrátane skládky v Malagrotte a skládok SubATO Latina, nepodlieha úprave, ktorá zahŕňa vhodný výber rôznych častí odpadov a stabilizáciu organickej časti, a tým, že v Laziu nebola vytvorená integrovaná a vhodná sieť zariadení pre nakladanie z odpadmi, v rámci ktorej by sa zohľadnili najlepšie dostupné techniky, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 písm. a) smernice 1999/31/ES⁽¹⁾ v spojení s článkom 1 ods. 1 smernice 1999/31/ES a článkami 4 a 13 smernice 2008/98/ES⁽²⁾ a z článku 16 ods. 1 smernice 2008/98/ES,

— zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 1999/31/ES uplynula 16. júla 2001.

Lehota na prebratie smernice 2008/98/ES uplynula 12. decembra 2010.

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (Ú. v. ES L 182, s. 1; Mím. vyd. 15/004, s. 228).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smer (Ú. v. EÚ L 312, s. 3).

Žaloba podaná 20. júna 2013 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-339/13)

(2013/C 252/34)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Bianchi a B. Schima, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Talianska republika si nesplnila povinnosti podľa článkov 3 a 5 ods. 2 smernice 1999/74/ES⁽¹⁾,

— zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.